

være enten opslidt eller saaledes forringet, at det maa ombyttes for at repareres. Denne Forbring tilfredsstille vore Beholdninger ikke, og det forekommer mig derfor at være en magtpaaliggende Ting, at vi saasnart som muligt komme til det Standpunkt, at have denne Beholdning. Krigsministeriet har, som sagt, forlangt 1,500 Geværer. Jeg tror nu rigtignot, at det er et meget ringe Forlangende; thi hvis jeg har en rigtig Forestilling, er det nærmest 15,000 Geværer, vi mangle, og ikke 1,500, og jeg vilde derfor have fat mere Pris paa, om der var bleven forlangt, lad mig sige, 5,000 eller 10,000 Geværer paa eengang. Staten havde Raad til denne Udgift iaar, og der er ingen Dødelig, der kan sige os, hvad Dieblik vi komme til at bruge disse Geværer. Imidlertid ere disse stakkels 1,500 Geværer ikke bleve bevilgede; de ere bleve nedsatte til 1,000. Ifiedetfor at vi maaffe ellers i Løbet af 12 Aar kunde være komne udover den Vanfølighed, at mangle Geværer til Bevæbning af vort Infanteri, kunne vi nu maaffe være 20 Aar om det. Der er en anden Post, som jeg vil tillade mig at fremhæve. Der var forlangt 15 Stykker 24 Punds Bagladefanoner. Jeg veed meget godt, at den høitærede Krigsminister har frasaldet denne Indstilling. Jeg antager, at han egentlig ikke har gjort det med et let Hjerte; idetmindste er det sikkert, at vi Artillerister, som skulle bruge disse Kanoner, ikke kunne Andet end i høi Grad beklage, at vi komme til at mangle dem, thi vi ville i Virkeligheden komme til at savne dem meget alvorligt. Det vil være det høie Thing bekendt, at vi i de senere Aar have begyndt hertilands at indføre Bagladefanoner, og at vi have indført dem af to forskjellige Systemer, nemlig nogle meget smaa Bagladefanoner til Feltbrug, som vi have kjøbt hos Krupp efter et Bagladefystem, og dertil kommer af samme System nogle overmaade svære Kanoner, nemlig de 6 14 Tommers Kanoner, til hvilke der for iaar er bevilget 800,000 Kr. Men vi havde allerede iforveien et ikke ubetydeligt Antal Bagladefanoner af et andet System, nemlig den Bestykning, som Søforterne have. For Dieblicket bestaar denne, som bekendt, for en væsentlig Del af 11 Tommers Kanoner, af hvilke omtrent den første Halvdel er indrettet til at lades forfra og den anden Halvdel til at lades bagfra. Disse ere byggede efter et fransk System med en anden Baglademekanisme end de Kruppske Staalkanoner. Dette har til Følge, at de Artillerister, som skulle indpøves, maa indpøves aparte paa hver af disse Bagladefanoner. De bruges paa en noget forskjellig Maade, og man er nødsaget til at indpøve dem hver for sig. Af denne Indpøvelse er det en høist nødvendig Bestanddel, at man skyde skarpt med dem. Imidlertid er det at skyde skarpt med 11 Tommers Kanoner Noget, som kun forekommer teumelig sjældent af den meget rimelige Grund, at

der behøves ikke ret mange Skud til at opveie f. Ex. en Sekondlieutenants Lønning. Naar man vil regne Værdiforringelsen paa Kanonen og Affutagen, som hvert Skud medfører, løber Værdien af et saadant Skud meget let op til nogle Hundreder Kroner. Altsaa det forbyder sig selv, en saa kostbar Vælske lader sig ikke drive. Det har til Følge, at vi indpøve Folkene med disse svære Kanoner, men vi komme aldrig til at skyde skarpt med dem. For Folkenes Uddannelses Skyld er dette en meget mislig Ting, fordi en Bagladefanon er et Apparat, hvis Funktioneren ved den virkelige Anvendelse man maa kende meget nøie, hvis man ikke skal risikere, naar det kommer til Stykket, at komme i Forlegenhed. Enhver Bagladefanon er udfat for, at der, medens man bruger den, viser sig smaa Bestadigelser ved Baglademekanismen, som det gælder om at lægge Mærke til lige strax paa Dieblicket, for strax at raade Bod derpaa, thi ellers risikerer man, at Kanonen vil være fuldstændig ødelagt med nogle faa Skud. For at Folkene skulle kunne kende disse Tilfælde, som kunne indtræffe, maa de nødvendigvis have skudt nogle Gange skarpt med dem og helst endda ikke saa overdrevent sjældent. Men det er ikke alene med Hensyn til Folkenes Uddannelse, til de Meniges Uddannelse, at dette gælder; Officererne og Underofficererne, Befalingsmændene, skulle ogsaa helst kende disse Kanoner, de skulle helst være Virtuoser paa Bagladefanon, men det er umuligt at blive det, naar vi ikke faae Andet end Forladefanoner at skyde med. Man kan ligesaa lidt lære at skyde med en Bagladefanon ved at bruge en Forladefanon, som man kan lære at spille paa Violin ved at blæse paa Balldhorn. Det vil derfor vistnok være ligesaa nødvendigt, at der anskaffes om det saa blot bliver til Dvælsesbrug, nogle Bagladefanoner af det samme System som de 11 Tommers, som vi engang have, og det er overmaade gode Kanoner. Det vil, som sagt, være ønskeligt, at der anskaffes nogle Kanoner af det samme System, men i et mindre Format, ja saa smaa, at man ikke behøver at betænke sig paa hvert enkelt Skud, man gjør med dem, at man ikke behøver at reducere Vælskerne saameget, som man hidtil har gjort, saaledes at f. Ex. jeg, som vistnok er den Mand her i Landet, der har skudt mest med disse Kanoner, dog kun har en Erfaring, der indskrænker sig til maaffe et halvt Hundrede Skud. — Der er en tredje Post, som jeg anser for overmaade vigtig, og det er angaaende elektriske Lysmaskiner. Disse vare bestemte til at stilles op paa Kjøbenhavns Søforter. I det Tilfælde, at disse Søforter blive angrebne, vil det være af Skibe, som allesammen have elektriske Lysmaskiner, og have vi dem ikke, kunne vi komme i det herlige Tilfælde, at blive angrebne om Natten og at blive belyste paa en Fjerdingvejs eller halv Mils Afstand af Fjenden, som da kan se vore Forter om-